

§ 2.

Platnost ustanovení §§ 1, 2, 3, 4, 5 a 6 nařízení ministerstva obchodu ze dne 5. června 1902, č. 119 ř. z., rozšiřuje se na Slovensko a Podkarpatskou Rus.

Ministru průmyslu, obchodu a živností se ukládá, aby ustanovení toto uvedl na Slovensku a v Podkarpatské Rusi ve známost.

§ 3.

Toto nařízení nabude účinnosti 30. dnem po jeho vyhlášení.

§ 4.

Provedením tohoto nařízení pověřují se ministr průmyslu, obchodu a živností, ministři vnitra, spravedlnosti a zemědělství, ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy a ministr pro zásobování lidu.

Habrman v. r.

Novák v. r.	Malypetr v. r.
Dr. Hodža v. r.	Dr. Franke v. r.
Šrámek v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Dr. Beneš v. r.	Stříbrný v. r.
Udržal v. r.	Dr. Kállay v. r.
Dr. Markovič v. r.	Tučný v. r.
Srba v. r.	

18.

Vládní nařízení ze dne 26. ledna 1923

o nejnižší vyrovnací částce v konkursním a mimokonkursním vyrovnávacím řízení na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zák. čl. V z roku 1916:

Článek I.

(1) § 200, bod 5., zák. čl. XVII z roku 1881 zní takto:

Nenabídne-li úpadce zaplatiti konkursním věřitelům k vyrovnání jejich pohledávek s příslušenstvím alespoň 10% do jednoho roku.

(2) § 68 ministerského nařízení ze dne 15. listopadu 1915, č. 4070/1915 M. E., se zrušuje.

Článek II.

Řízení o nuceném vyrovnání mimo konkurs podle ministerského nařízení, č. 4070/1915 M. E., nelze zavést, nenabídne-li dlužník zaplatiti věřitelům, kteří nemají nároku na výhodné uspokojení, aspoň 35% jejich pohledávek s příslušenstvím do dvou let.

Článek III.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Nabídky úpadců a dlužníků, které byly učiněny před tímto dnem a nebyly konečně zamítnuty, jest posuzovati podle dosavadních předpisů.

(2) Nařízení provede ministr spravedlnosti.

Habrman v. r.

Dr. Dolanský v. r.	Dr. Beneš v. r.
Malypetr v. r.	Dr. Markovič v. r.
Dr. Kállay v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Hodža v. r.	Novák v. r.
Dr. Franke v. r.	Šrámek v. r.
Srba v. r.	Tučný v. r.

Udržal v. r.

19.

Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 19. ledna 1923

o obchodní dohodě mezi republikou Československou a královstvím španělským.

Obchodní dohoda sjednaná v Madridě výměnou not ze dne 18. a 19. listopadu 1921, která byla uvedena nařízením vlády republiky Československé ze dne 19. ledna 1922, č. 17 Sb. z. a n., v prozatímní platnost na základě zákona ze dne 25. listopadu 1919, č. 637 Sb. z. a n., a zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 349 Sb. z. a n., byla ve smyslu § 3 prv citovaného zákona Národním shromážděním ve schůzích ze dne 5. dubna 1922 a 19. června 1922 schválena a dne 23. září 1922 presidentem republiky ratifikována.

Dr. Beneš v. r.

20.

Vyhláška ministra financí ze dne 29. ledna 1923

o rozdělení příjmů, pokud se týče výnosů výdělkových podniků podle článku 3., odstavce 3., smlouvy mezi Československou republikou a Rakouskou republikou o zamezení dvojího zdanění v oboru přímých daní.

Při rozdělení příjmů, pokud se týče výnosů výdělkových podniků ve smyslu článku 3., odst. 3., smlouvy mezi Československou republikou a Rakouskou republikou o urovnání

tuzemského a cizozemského zdanění, zvláště o zamezení dvojího zdanění v oboru přímých daní (uverejnené pod čís. 414 Sb. z. a n. z r. 1922) dlužno postupovati takto:

(1) Při ukládání daně pro prodejnu výroby, která leží ve druhém státě, pokládá se za obchodní zisk, který dlužno zdaniti u prodejny, třetina celkového zisku, docíleného z obratu zprostředkovaného prodejnou. Obstarává-li prodejna také nákup, zvyšuje se její podíl na polovinu. Nakupuje-li se závodem ležícím v jednom státě a prodává-li se závodem ležícím ve státě druhém, dělí se celkový zisk, docílený z této obchodní činnosti, na polovici. Zisk docílený společnou činností obou závodů, který třeba rozdělití na oba státy, vyšetří se z celkového výnosu podniku podle poměru obratu, získaného společnou činností, k celkovému obratu podniku. Pokud zisku bylo dosaženo výlučně činností jedné z obou provozoven, vyšetří se tento z celkového výnosu podle poměru obratu získaného touto činností k celkovému obratu podniku. Finanční úřady obou stran mohou po vzájemné dohodě provéstí rozdělení podle účetních uzávěrek, neodchyluje-li se pravděpodobně takové rozdělení podstatně od výsledků, jež lze očekávati podle svrchu uvedených měřítek pro rozdělení.

(2) Při výpočtech podle předchozího odstavce čítají se obraty v různé měně podle

průměrného kursu vídeňských záznamů (střední kurs výplata Praha) v hospodářském období pro zdanění rozhodném. Průměr vypočte se z kursů 1., 11. a 21. každého měsíce rozhodného období. Nebylo-li v některý z jmenovaných dnů záznamu, platí nejbližší, po tomto dnu následující záznam. Považuje se za přiměřené, aby číslice udávající výnos byly, pokud zní na různé měny, pravidelně přepočteny podle kursu bilančního dne; měl-li by býti jiný přepočítací kurs vzat na základ, bude k tomu v každém jednotlivém případě zapotřebí souhlasu obou finančních správ.

(3) Provozuje-li závod v jiných než vpředu uvedených případech pro závod ležící v druhém státním území činnost sloužící provozování podniku, považuje se ve státě, v němž se tato činnost děje, obvyklá provise za zisk touto činností docílený.

(4) Jsou-li vpředu uvedená měřítka ve zřejmém rozporu se skutečnými výnosovými poměry, mohou obě finanční správy ujednatí jiné měřítko pro rozdělení; v takovém případě bude poplatník od finančních správ obou stran dříve slyšen.

Novák v. r.

za ministra financí.